

ဆွဲပြန်

တစ်ယောက်တည်း

အခန်း (၁)

ဆိတ်ငြိမ်ရပ်ကွက်တစ်ခုဖြစ်သည်။ ။

အချိန်အားဖြင့် ညဉ့်ဦးယံ။

မြင့်မားထွားကြိုင်းသော ပေမီထောက်မီမြင်းများ က,ထားသည့် ရထားတစ်စင်း လမ်းထဲသို့ဝင်လာသည်။ ။ မြင်းခွာသံများက တိတ်ဆိတ်သော လမ်းထဲတွင် ပဲ့တင်ထပ်နေသည်။ ။ လမ်းမီးတိုင်များ အောက်မှ ဖြတ်မောင်းလာသည်။ ။

မီးတိုင်တစ်တိုင်အောက်သို့ ရောက်သည့်အခါတိုင်း ရထားလုံးပေါ်တွင် လိုက်ပါလာသူ၏ မျက်နှာကို ဖျတ်ခနဲ မြင်ရလေ့ရှိသည်။ ။

ထိုသူသည် မြို့စားကြီး ယာဘားဖြစ်သည်။ ။

သူသည် ခန့်ညားသော ရှေးယောင်းဦးထုပ်မြင့်မြင့်ကြီးကို ဆောင်းထားသည်။ ။ ရှည်လျား၍ အဖျားချွန်သော ကုတ်အင်္ကျီကို ဝတ်ဆင်ထားသည်။ ။ အနက်ရောင် ဖဲသားဝတ်စုံကို ဆင်မြန်းထားသောကြောင့် မီးရောင်အောက်တွင် ပြောင်လက်နေသည်။ ။ သူ၏ ရင်ဘတ်တွင် ဆုတံဆိပ်များကို တပ်ဆင်ထားသည်။ ။

သူက ရွှေရောင်အစီခံနှင့် ရှုရှားဆေးလိပ်ကိုဖွာလျက် လိုက်ပါလာသည်။ ။

‘ဟိုး...’

ဟူသော မြင်းရထားမောင်းသူ၏ အသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ။

မြင်းခွာသံများက ရပ်တန့်သွားသည်။ ။ မြင်းရထားရပ်လိုက်သောနေရာမှာ အညိုရောင် ကျောက်သားစိုင့်တို့ဖြင့် တည်ဆောက်ထားသော အဆောက်အဦးကြီးတစ်ခုရှေ့တွင် ဖြစ်သည်။ ။

ထိုအဆောက်အဦးပုံစံသည် ဆယ့်ကိုးရာစုနှစ်၊ ဝိတိုရိယခေတ်ဦးပိုင်း အသွင်သဏ္ဌာန်ကို ဖော်ပြလျက်ရှိသည်။ ။ ရှေးဖြစ်ဟောင်း အောက်မေ့ဖွယ်အဆောက်အဦးတည်း။

‘ရောက်ပါပြီ ခင်ဗျာ၊ ဒါ လူကြီးမင်းမိန့်ကြားတဲ့ နံပါတ်ဆယ့်လေးပါပဲ’

မြင်းရထားမောင်းသူက ရိုသေကျိုးနွံစွာ ပြောလိုက်သည်။ ။

ထို့နောက် မြင်းရထားပေါ်မှ သွက်လက်စွာဆင်း၍ ဘေးဘက်တံခါးလက်ကိုင် ကြေးကွင်းကို ဖွင့်ပေးသည်။ ။

မြို့စားကြီးသည် ဣန္ဒြေသိက္ခာဖြင့် ရထားလုံးပေါ်မှ ဆင်းလိုက်သည်။ ။

‘နှစ်ဒေါ်လာခွဲကျပါတယ် ခင်ဗျာ’

မြင်းရထားမောင်းသူ၏ ပြောစကားကြောင့် မြို့စားကြီးက ကျသင့်ငွေထက်ပို၍ သုံးဒေါ်လာကို ထုတ်ပေးလိုက်သည်။ ။

‘အကြွေပြန်မအမ်းနဲ့၊ ယူထားလိုက်တော့’

မြို့စားကြီးက တည်ငြိမ်စွာ ပြောလိုက်သည်။ ။

ရထားလုံးမောင်းသူက လက်ဝါးနှစ်ဖက်ဖြန့်၍ ခံယူလိုက်သည်။ ။

မြို့စားကြီးက အဆောက်အဦးကြီးဘက်သို့ မျက်နှာမူလိုက်သည်။ ။

ရထားလုံး ပြန်လည်မောင်းထွက်သွားသောအခါတွင် မြို့စားကြီးသည် ခြေလှမ်းမှန်မှန်ဖြင့် လျှောက်လာခဲ့ပြီး ခြံထဲသို့ ဖြတ်ကျော်ခဲ့သည်။ ။

မြို့စားကြီးက အဆောက်အဦးကြီး၏ အိမ်ရှေ့တံခါးမကြီးရှေ့တွင် ရပ်တည်လိုက်သည်။ ။ တံခါးဘောင်ဘေးဘက်တွင် တပ်ဆင်ထားသော လျှပ်စစ်လူခေါ် ခေါင်းလောင်းကို နှိပ်လိုက်သည်။ ။

မြို့စားကြီးက ဘဲလ်မြည်သံ တိတ်ဆိတ်သွားသည် အထိ စောင့်ဆိုင်းနေသည်။ ။ ပတ်ဝန်းကျင်ဘေးနှစ်ဖက်ကို တစ်ချက်ဝှေ့ကြည့်လိုက်သည်။ ။

ထို့နောက် လျှပ်စစ်လူခေါ် ခေါင်းလောင်းကို ထပ်မံနှိပ်မည်အပြုတွင် အတွင်းဘက်မှ တံခါးရွက်ဆီသို့ လမ်းလျှောက်လာသော ခြေသံကို ကြားလိုက်ရသည်။ ။ ခြေသံက အနည်းငယ် နှေးကွေးနေပုံရသည်။ ။ ခြေသံရှင်မှာ ဝဝဖိုင့်ဖိုင့်တစ်ယောက် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မြို့စားကြီးက သူ့ဟာသူ ကြိုတင် တွက်ကိန်းချထားသည်။ ။

မကြာမီ တံခါးမင်းတုံး ဖွင့်သံနှင့်အတူ တံခါးပွင့်သွားသည်။ ။

မြို့စားကြီး မျှော်လင့်ထားသည့်အတိုင်း ဖြစ်မလာချေ။ တံခါးဖွင့်သူ အမျိုးသမီးသည် အသက်အားဖြင့် နှစ်ဆယ်ကျော်၊ သုံးဆယ်အတွင်း ဖြစ်သည်။ ။

"မင်္ဂလာညခင်းပါရှင်"

အမျိုးသမီး၏ နှုတ်ခွန်းဆက်မှုကို မြို့စားကြီးက ပြန်လည်၍ အရေးတယူ ဖြေကြားခြင်း မရှိချေ။ ဧည့်ခန်းဆောင်ကြီးထဲသို့ ဖြတ်၍ လျှောက်ခဲ့သည်။ ။

ဧည့်ခန်းဆောင်ကြီးထဲတွင်
အိမ်ထောင်ပရိဘောဂများကို ခင်းကျင်းထားသည်။ ။

ဝိတိုရိယခေတ်

ရှေးဟောင်းပစ္စည်းတစ်ခုဖြစ်သော သုံးဖက်မြင် မှန်တင်ခုံတစ်ခုလည်း တွေ့ရသည်။ ။

ရှေးဟောင်းပစ္စည်း အသုံးအဆောင်များ ထဲတွင် ထူးခြားသော ဆီရယ်ရုပ်တုတစ်ခုရှိသည်။ ။

ရုပ်တုကို ကြည့်ရသည် မှာ လက်ရာမြောက်လွန်းလှသဖြင့် လူအစစ်တစ်ယောက် မျက်နှာဖြူစပ်စပ်ဖြင့် ရပ်နေသည် ဟု ထင်ရသည်။ ။ လက်နှစ်ဖက်ကို ရှေ့သို့ဆန့်တန်းထားသည်။ ။ ညာလက်ပေါ်တွင် ငွေလင်ပန်းတစ်ခုရှိသည်။ ။ ငွေလင်ပန်းပေါ်တွင် စီးကရက်ဘူးနှင့် ရှေးဟောင်းဓာတ်မီးခြစ်တစ်လုံး တင်ထားသည်။ ။

မြို့စားကြီးသည် ပလတ်စတစ်ရုပ်တုကြီးအား မျက်ခုံးနှစ်ဖက်ပင့်၍ ကြည့်လိုက်မိသည်။ ။ ရုတ်တရက်အားဖြင့် ရောင်ပြန်အလင်းရောင်အောက်တွင် တကယ့်လူအစစ်ဟု မှတ်ထင်လိုက်မိသေးသည်။ ။

မြို့စားကြီးက ဦးထုပ်ကိုချွတ်၍ သူ့ဘေးမှ လိုက်ပါလာသော အမျိုးသမီးအား လှမ်းပေးလိုက်သည်။ ။ အမျိုးသမီးက ရိုသေစွာ ယူထားလိုက်သည်။ ။

‘ကျုပ်လာတာ စောများ နေလို့ လား၊ တခြားလူတွေ မရောက်သေးဘူးထင်တယ်’

‘သူတို့ အားလုံး ပြခန်းထဲသို့ ရောက်နေကြပါပြီရှင်၊ ပြသမှုအစီအစဉ် စတင်နေပါပြီ’

သူမနှင့်အတူ မြို့စားကြီးက လိုက်ပါသွားသည်။ ။

ပြခန်းဆောင်သည် တံခါးနှစ်ထပ်ဖြစ်သည် ။ ထို့ကြောင့် အတွင်းမှ အသံကို ဧည့်ခန်းဆောင်မှ မကြားခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည် ။

ပထမတံခါးရွက်ဖြစ်သော မှန်တံခါးကိုဖွင့်၍ နှစ်ယောက်စလုံး အတွင်းသို့ ရောက်ရှိသောအခါ တံခါးရွက်က အလိုအလျောက် စပရိန်၏ ဆွဲအားဖြင့် ပြန်လည်ပိတ်သွားသည် ။ အမျိုးသမီးက ဒုတိယတံခါးရွက်ကို ညင်သာစွာ ဂရုတစိုက် ဖွင့်လိုက်သောအခါ ပြခန်းအတွင်းမှ အသံများကို ကြားလိုက်ရသည် ။

မြို့စားကြီးက အခန်းပတွင် ရပ်လျက်သားရှိနေစဉ် အမျိုးသမီးက ပြန်ထွက်သွားလေသည် ။

မြို့စားကြီးက သူ၏ ရှေ့တူရူသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်စဉ်..

ရုတ်တရက် မီးစက်မောင်းသံကို သဲ့သဲ့မျှ ကြားလိုက်ရသည် ။

အပြာရောင်မီးကွင်းတစ်ခု ပေါ်လာသည် ။

နီယွန်အရောင်များ တောက်ပလင်းထိန်နေသည် ။

ဥပမိရပ်အားဖြင့် ခန့်ညားပြီး သန့်စွမ်းတောင့်တင်းသော ကိုယ်ကာယနှင့် သားနား၍ သေသပ်စွာ ဝတ်ဆင်ထားသော လူတစ်ယောက်က အပြာရောင် မီးကွင်းထဲတွင် ပေါ်လာသည် ။

ထို့ကြောင့်..

ထိုသူ၏ မျက်နှာကြီးတစ်ခုလုံးက အပြာရောင်ဟပ်၍ ပြာနုမ်းနေသည် ။ သူ၏ ဝတ်စုံမှာ အက်ဒပပ်ခေတ်ဝတ်စုံဖြစ်သည် ။ ထူးခြားသော အလင်းရောင်ထဲတွင် ထိုသူ၏ မျက်နှာကြီးမှာ ချောက်ချားဖွယ်ရာ ဖြစ်နေသည် ။

သူ၏ စကားသံမှာ နက်ကျောကျော စူးရှရှနှင့် အက်တက်တက်ကြီး ဖြစ်နေသည်။ ။

‘မင်္ဂလာညခင်းပါ ခင်ဗျ၊ ကျွန်ုပ်ကတော့ ပရော်ဖက်ဆာ ပေါလ်မောင်ဂိုမာရီ ဖြစ်ပါသည်။ နောက်ပြီး သူလေးကတော့...’

သူက လက်တစ်ဖက်ကို ဘယ်ဘက်သို့ ဆန့်တန်းလိုက်သည်။ ။

အနီရောင် မီးကွင်းတစ်ခု ဖျတ်ခနဲ ပေါ်လာသည်။ ။

အနီရောင်မီးကွင်းထဲတွင် သစ်လွင်လန်းဆန်းသော မျက်နှာလှလှ လေးတစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ။

ပေါလ်မောင်ဂိုမာရီက ဆက်လက်၍ -

‘ကျွန်ုပ်ရဲ့ တွဲဖက် အင်မတန်ချစ်စရာကောင်းတဲ့ ဂျနီဗာ’

ပြခန်းတွင်းရှိ အလင်းရောင်များက ပိုမိုထိန်လင်းလာသည်။ ။
ထူးခြားဆန်းကြယ်သော၊ နိမိတ်မကောင်းသော အသွင်သဏ္ဌာဖြင့်
မီးပွားများက ဖျတ်ခနဲ၊ ဖျတ်ခနဲ ပွင့်ထွက်ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ။

ပေါလ်မောင်ဂိုမာရီ၏ အက်ကွဲနက်ကြောသော အသံကြီးကို ကြား
လိုက်ရသည်။ ။

‘လွန်ခဲ့တဲ့ (၂)နှစ်တာ ကာလလုံးလုံး ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ယောက် သေဆုံး
ခဲ့ကြရပါတယ်၊ အခုလို လက်ရှိအခြေအနေကို ပြန်လည်ရောက်ရှိလာဖို့
အပြင်းအထန် ကြိုးစားခဲ့တဲ့ အတွက်...’

သူက စကားသံကို ခေတ္တမျှ ရပ်တန့်လိုက်သည်။ ။

ထိုအခိုက်အတန့်တွင် ..

မီးပွားများက မိုးရွာချလိုက်သည့်အလား သူတို့ ဦးခေါင်းနှင့် ကိုယ်ခ

နွှာပေါ်သို့ သွန်းလောင်းကြဲဖြန့်ကျလာသည်။ ။

နီယွန်မီးကွင်းက ပိုမိုလင်းထိန် တောက်ပလာသည်။ ။

‘အံ့ဩစရာကောင်းတဲ့ မိုးကြိုးဓာတ်အားတွေဟာ ကျွန်ုပ်တို့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ဖြတ်သန်းစီးဆင်းသွားကြတယ်၊ အဲဒီအခါမှာ အဆုံးအစမရှိတဲ့ စွမ်းအားတွေနဲ့ အတူ အခုလို ကျွန်ုပ်တို့ ပြန်လည်ရှင်သန်လာခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါတယ်’

သူသည် မှီ နံပျပျဖြစ်လာသော ဖန်ပြွန်ကွင်းကို မြှောက်ပြလိုက်သည်

။

ရှေ့ဆုံးမှ ပရိသတ်အနီးသို့ ခြေတစ်လှမ်းတိုး၍ နောက်သို့ တစ်လှမ်းပြန်ဆုတ်သည်။ ။

‘ကဲ.. ပရိသတ်ထဲက တစ်ယောက်လောက် ဟောဒါလေးကို ကိုင်ပေးပါ’

ပရိသတ်ရှေ့ဆုံးတန်းမှ မိန်းမပျိုတစ်ယောက် ထလာသည်။ ။ ပေါလ်လှမ်းပေးသော ဖန်ပြွန်ကွင်းကို ကိုင်ဆောင်လိုက်သည်။ ။ ပေါလ်မောင်ဂိုမာရီနှင့် ဂျနီဖာ ဖန်ပြွန်ချောင်း၏ ထိပ် တစ်ဖက်တစ်ချက်စီတွင် ကိုင်ထားကြသည်။ ။ အလယ်မှ မိန်းမပျိုအပါအဝင် သုံးယောက်သား ဖန်ပြွန်ချောင်းကို စုပေါင်းဆုပ်ကိုင်နေကြသည်။ ။

ပေါလ်မောင်ဂိုမာရီက ဂျနီဖာဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ ။

‘ကျွန်ုပ်တို့ နဲ့ အတူ သက်တမ်းရှည်စွာ နေနိုင်ကြပါစေ’

ပေါလ်မောင်ဂိုမာရီက ဆုမွန်တောင်းသော အသံနေအသံထားဖြင့် ရွတ်ဆိုလိုက်သည်။ ။ အဝါရောင်မီးရောင်သည် ပရိသတ်ပေါ်သို့ ကျရောက်လာသည်။ ။ ခေတ်ပေါ်အဆိုတော် နာမည်ကြီး တယ်ရီတာဝါကို မီးရောင်

အောက်တွင် တွေ့ရသည်။ နောက်ဆုံးပေါ် ဝတ်စားဆင်ယင်မှုဖြင့် ဆံပင်ရှည်ရှည်၊ နီကြောင်ကြောင် လှည်းဘီးမျက်မှန်ဝိုင်းကြီးကို တပ်ဆင်ထားသည်။

တယ်ရီတာဝါ၏ အတွဲဖြစ်သော တော်လီဆိုသော အမျိုးသမီးလည်း ပါသည်။ တော်လီ ဝတ်ဆင်ထားသည် မှာ ကြောင်ကြောင်ကြားကြား မျက်စိနောက်စရာ ဝတ်စုံဖြစ်သည်။

ဟန်ဂေရီ ရုပ်ရှင်မင်းသမီးတစ်ဦးသည် သူ၏ သက်တော်စောင့် လူငယ်တစ်ယောက်နှင့်အတူ ယှဉ်တွဲထိုင်နေသည်။

သူတို့ အပေါ်သို့ မီးရောင်ကျလာသောအခါ အံ့သြသွားကြသည်။

နောက်ထပ် အပြာရောင် ဖန်ပြန်တစ်ခုမှာ တောက်ပလာသည်။ ပရိသတ်များ အပေါ်သို့ ဖြန့်ကျက်လွှမ်းခြုံလိုက်သည်။

အခြား ထင်ရှားကျော်ကြားသူများကို ပရိသတ်ထဲတွင် တွေ့မြင်ကြရသည်။

ကွမ်းရိုးစင်းဝတ်စုံနှင့် ဗြိတိသျှ စာရေးဆရာ။

မုတ်ဆိတ်ဖွားဖွားနှင့် သိပ္ပံပညာရှင်။

ရွှေဒင်္ဂါးပြားများ ဖြင့် ဂါဝန်တစ်ခုလုံး ခြယ်မှုန်းထားသော သူကြွယ်မ။

အမျိုးသမီးမဂ္ဂဇင်းအယ်ဒီတာ ယောက်ျားရှာမနှင့် ကမ္ဘာကျော် အနုပညာအသိုင်းအဝန်းများ ၊ စာပေပညာရှင်များအားလုံးသည် မီးရောင်ထဲတွင် စိတ်လှုပ်ရှားမှုများကို ခံစားနေကြရသည်။

ထိုပရိသတ်ထဲတွင် စိတ်လှုပ်ရှားခြင်း၊ အံ့သြခြင်းမဖြစ်သော လူတစ်

ယောက် ပါသည်။ ။ ထိုသူမှာ ဂျနီဖာ၏ ရှေ့နေ ဟယ်ရီဂေါ့ဒန်ဖြစ်သည်။ ။
သူသည် ရှေ့နေအပတ်အစား ကိုးရိုးကားရားကြီးဖြင့် အနေရအထိုင်ရ
ကျဉ်းကျပ်လျက် စိတ်မသက်မသာဖြစ်နေသည်။ ။

စက်ကိရိယာတစ်ခု၏ ဒိုင်ခွက်အတွင်းရှိ အိမ်မြှောင်က တရွေ့ရွေ့လ
ည်နေသည်။ ။

ပေါလ်မောင်ဂိုမာရီက ဆက်၍ အချိန်ကို ရေရွတ်လိုက်သည်။ ။ သူက
ပရိသတ်ကို ကျောပေးထားသည်။ ။

သူသည် ပရိသတ်ဘက်သို့ မျက်နှာမူလိုက်သည်။ ။ သူ၏ လက်ကို ဂျနီ
ဖာ၏ ပခုံးပေါ်သို့ တင်သည်။ ။

‘ကျွန်ုပ်တို့ ဇနီးမောင်နှံရဲ့ အိမ်ထောင်သက် တစ်နှစ်မြောက်တိုင်း ဓာ
တ်အား တစ်သောင်း ဖြစ်ပါတယ်’

လက်ခုပ်ဩဘာသံများက ဆူညံသွားသည်။ ။

အခန်းတစ်ခုလုံး မီးရောင်များ ဖြင့် လင်းထိန်သွားသောအခါတွင် ရှ
န်ပိန်ဖြင့် ဧည့်ခံသည်။ ။

ဧည့်ပရိသတ်က ဂျနီဖာနှင့် ပေါလ်အတွက် ဆုမွန်တောင်း၍ သော
က်ကြသည်။ ။

ပြခန်းထဲတွင် အဆင်ပြေစွာ ခင်းကျင်းပြသထားသည်။ ။

ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများ နှင့် ခေတ်ပေါ်ပစ္စည်းများကို ရုပ်တုများ နှင့်
အချိုးကျစွာ ပေါင်းစပ်ထားသည်။ ။ အဖိုးထိုက် အဖိုးတန် ရှေးဟောင်းပ
န်းချီကားများ ၊ ခေတ်ပေါ် ပန်းချီကားများ နှင့် လက်ရှိ
တင်စတိန်းရုပ်ပြောင်များကို နံရံပေါ်တွင် ချိတ်ဆွဲထားသည်။ ။

အမျိုးအမည် ဖော်ပြ၍ မရနိုင်သော စိတ္တဗေဒဆန်သည့် တည်ဆောက်မှု ထောင့်ချိုးများ ၊ အဖြူအမည်းနှစ်ရောင်ဖြင့် ဂဲဩမေထရီဆိုင်ရာ ပဟေဠိဒီဇိုင်းများ ။

ထိုဒီဇိုင်းများကို တစ်ဖန် မီးစလောင်းနှစ်ခုဖြင့် အလင်းရောင် ထိုးပေးထားသည် ။

ထိုမီးရောင်အောက်တွင် ရှေးဟောင်း ရွှေစင်ရွှေသားဖြင့် ဘောင်ကြက်ထားသော ပတ္တမြင်ပေါ်တွင် ရှေးဟောင်း မျက်နှာကြီးများကို တွေ့ရသည် ။

ဧည့်ပရိသတ်က ဖန်ခွက်များ ထဲသို့ ရှန်ပိန်များ ထပ်မံ ငဲ့ထည့်သည် ။ အထက်သို့ လက်ဆန့်တန်း၍ မြှောက်ကြပြန်သည် ။ နောက်ထပ်ဆုတောင်းကြခြင်းပင်။

အခြားဧည့်သည် များ ထက် အဆိုကျော် တယ်ရီတာဝါ၏ အသံက ပိုမိုကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာသည် ။

‘ပေါလ်နဲ့ ဂျနီဖာအတွက် ဆုမွန်တောင်းပါတယ်၊ ကျွန်တော့်ရဲ့ အနုပညာကို အလေးအနက် အားပေးတဲ့ ပရိသတ်အနည်းငယ်ထဲမှာ သူတို့ ဇနီးမောင်နှံ ပါတယ်၊ သူတို့ ဘာဖြစ်လို့ ကျွန်တော့်ကို အားပေးကြရလဲဆိုရင် ကျွန်တော့်နည်းတူ ရူးသွပ်နေကြသူတွေ ဖြစ်လို့ ပါပဲ၊ ပေါလ်နဲ့ ဂျနီဖာတို့ ဇနီးမောင်နှံရဲ့ ဒုတိယအကြိမ်မြောက် မင်္ဂလာနှစ်ပတ်လည်နေ့အတွက်’

ဂျနီဖာဝတ်ဆင်ထားသော စိန်တစ်ဆင်စာ ကျောက်မျက်ရတနာများ မှာ အဖြူရောင်မီးတောက် ဖြစ်နေသည့်အလား ဂျနီဖာလှုပ်ရှားသည့်အခါတိုင်း တဖျပ်ဖျပ် ဝင်းလက်နေသည် ။ သူမ၏ ဂါဝန်မှာ ဝိတိုရိယခေတ်ပုံစံကို အတုယူ၍ ချုပ်ထားသော လည်ပင်းပေါက်ကျဉ်းသော

ဒီခိုင်းမျိုးဖြစ်သည်။ ။

ရွှေဒင်္ဂါးပြားများ သိ၍ ဂါဝန်ချုပ်ထားသော သန်းကြွယ်သူဌေးမ၏ အမည်မှာ စီလီယာဖြစ်သည်။ ။ စီလီယာက ရှေ့နေကြီး ဟယ်ရီဂေါဒန်ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်သည်။ ။

ဟယ်ရီဂေါဒန်၏ လက်ထဲတွင် စကော့ချ်ဝီစကီဖန်ခွက်ကို ကိုင်ထားသည်။ ။ သူသည် စကော့ချ်ဝီစကီကို ရှန်ပိန်ထက် ပို၍ နှစ်သက်သူဖြစ်သည်။ ။

‘ဘယ့်နှယ်လဲ’

ရှေ့နေကြီးက စီလီယာအား မေးလိုက်သည်။ ။

‘ကောင်းပါတယ်၊ သမရိုးကျမဟုတ်တဲ့ ထူးထူးခြားခြား ဆန်းဆန်းပြားပြား ပါတီပွဲတစ်ခုပါပဲ၊ ရုပ်ကတော့ သူတို့ ဇနီးမောင်နှံနဲ့ ပတ်သက်လို့ အနီးကပ်ပေါင်းနေတဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲ’

စီလီယာ၏ ထင်မြင်ချက်ကို ရှေ့နေကြီး ဟယ်ရီဂေါဒန်က အပြုံးဖြင့် ခေါင်းညိတ်ပြသည်။ ။

စီလီယာက ဆက်၍ မေးသည်။ ။

‘အဲဒီ ချောက်ချားစရာကောင်းတဲ့ လျှပ်စစ်လုပ်ပုံလုပ်နည်းက ဘယ်လိုများ လဲ ရှေ့နေကြီး’

ဟယ်ရီဂေါဒန်၏ အပြုံးက ပိုမိုကျယ်ပြန့်သွားသည်။ ။

‘ဆန်းဆန်းပြားပြားပြသဖို့ တမင်သက်သက်ဖန်တီးထားတဲ့ စက်မှုပစ္စည်းက ထွက်ပေါ်လာတာပါ၊ သူတို့ ကတ်သီးကတ်သတ် ရှာဖွေစုဆောင်းပြီး ပြုပြင်တီထွင်ထားတဲ့ ပစ္စည်းတစ်ခုပါပဲ၊ ဂျနီဇာနဲ့ ပေါလ်တို့ ဇနီး

မောင်နှံကတော့

ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်မဟုတ်တဲ့

ဆန်းဆန်းပြားပြားကစားနည်းတွေကို နေ့စဉ်နဲ့ အမျှ ရှာဖွေစဉ်းစားပြီး တစ်ခုမဟုတ် တစ်ခု လုပ်နေကြလေ့ရှိတယ်’

‘ရှေးဟောင်း ပန်းချီကားတွေကကော အစစ်အမှန်ဟုတ်ရဲ့ လား’

စီလီယာက စပ်စုသည်။ ။

‘ဟာ.. အဲဒါကတော့ သေချာတယ်၊ တကယ့်အစစ်အမှန်တွေပါ’

ရှေ့နေကြီးက ပျာပျာသလဲ ပြောဆိုသည်။ ။

‘ရှင် ဘယ်လိုလုပ်ပြီး တိတိကျကျ ပြောနိုင်သလဲ’

‘ပြောနိုင်တာပေါ့ဗျာ၊ အဲဒီ ပန်းချီကားတွေဟာ ဂျနီဇာနဲ့ ဆွေစဉ်မျိုး ဆက် အမွေဆက်ခံခဲ့တဲ့ ပစ္စည်းတွေဖြစ်နေတယ်လေ’

ထို့နောက် ဟယ်ရီဂေါ့ဒန်က ဖန်ခွက်ကိုင်ထားသောလက်ဖြင့် ရွှေ သားဘောင်ကွပ်ထားသော ပန်းချီကားကို ညွှန်ပြ၍ ပြောပြန်သည်။ ။

‘အဲဒီပန်းချီကားကို ကျုပ် အရမ်းသဘောကျတယ်၊ ဒါမျိုးတစ်ကား လောက် အပိုင်ဝယ်ထားချင်တယ်၊ ဈေးကတော့ ဒေါ်လာသိန်းနဲ့ ချီပြီး တန်တယ်၊ ဟိုဘက်က ပန်းချီကားကိုတော့ သဘောမတွေ့ဘူး၊ အဲဒီပစ္စည်းရဲ့ အရသာကို ကျုပ် ပြည့်ပြည့်ဝဝ မခံစားတတ်လို့ ပဲ ဖြစ်မှာ ပါ။ ပေါလ်ကတော့ ခံစားတတ်ပုံရတယ်လေ’

‘ပေါလ်က အနုပညာပစ္စည်းကို အရသာခံစားတတ်တယ်၊ ဟုတ်ရဲ့ လား’

စီလီယာက ထောက်၍ မေးလိုက်သည်။ ။

ဟယ်ရီဂေါ့ဒန်က ပခုံးတစ်ချက် တွန့်ပြသည်။ ။

‘အဲဒါတွေကို သူ့ကိုယ်တိုင်ရွေးချယ်ပြီး ဝယ်လာတာပဲ၊ ကျသင့်တဲ့ တန်ဖိုးကို ဂျနီဖာက ကျုပ်မျက်မှောက်မှာ ပဲ ချက်လက်မှတ်ပေါ်မှာ ဆိုင်းထိုးပေးတယ်လေ’

‘ဘယ်လောက်များ အသုံးဝင်တဲ့ ယောက်ျားလဲနော်၊ ရုပ်လဲချောတယ် ၊ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်ကလဲ သန်မာတောင့်တင်းတယ်၊ အတွေးအခေါ်အမြော်အမြင်လဲ ရှိတယ်၊ ဂျနီဖာက သူတို့ ဘယ်နေရာမှာ ရှာတွေ့လာတာလဲ’

စီလီယာက တီးတိုးမေးခွန်းဖြင့် စုပ်စုသည် ။

‘ဆွစ်ဇာလန်မှာ စပြီးတွေ့ခဲ့တာပေါ့’

စီလီယာက မဲ့ပြီးတစ်ချက် ပြုံးလိုက်သည် ။

‘ဟုတ်မှာ ပေါ့၊ ဆွစ်ဇာလန်က နှင်းတောင်တွေရဲ့ ဆင်ခြေလျှောတစ်ခုတစ်ခုမှာ သူလိုလူစားမျိုးတစ်ယောက်တွေ့ အမြဲတွေ့ခဲ့ရတာပဲ’

စင်စစ်အားဖြင့် ခပ်ပေါပေါအစားထဲမှာ ဂျနီဖာက ခေါင်းခေါက်ရွေးချယ် ဝယ်ယူခဲ့ခြင်းဖြစ်သည် ဟု အငေါ်တူးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည် ။

‘ဒါကို ရှေ့နေကြီးက မည်သို့မျှ ထင်မြင်ချက်မပေးချေ’

ပန်းတစ်ချက်သာ တွန့်ပြလိုက်သည် ။

အိမ်ဂေဟာ၏ နောက်ဖေးမီးဖိုခန်းအပြင်ဘက်တံခါး ပွင့်သွားသည် ။ စတိုးဆိုင်မှာ စားသောက်ဖွယ်ရာပစ္စည်းပို့သမား ဝင်လာသည် ။ ထိုသူ

၏ အမည်မှာ နော်မန် ဖြစ်သည်။ ။

နော်မန်၏ အသက်မှာ နှစ်ဆယ့်သုံးနှစ်ခန့်ရှိပြီ။

သူ၏ ပခုံးပေါ်တွင် ဆိုဒါပုလင်းများ ယဇ်ရွှေရည်ယမကာပုလင်းများ ကို သေတ္တာဖြင့် ထမ်းပိုးလာသည်။ ။

နော်မန်သည် တီရှပ်နှင့် အပြာရောင်ဂျင်းဘောင်းဘီတို့ဖြင့်ဖြစ်ပြီး အရောင်ဖျော့နေပြီဖြစ်သော ဂျာကင်တစ်ထည်ကို တီရှပ်အပေါ်မှ ဝတ်ဆင်ထားသည်။ ။

သူက လေကလေးတစ်ချွန်ချွန်ဖြင့် ပခုံးပေါ်မှ ပုလင်းသေတ္တာကိုချသည်။ ။ ပုလင်းများကို စားပွဲပေါ်တွင် နေသားတကျ စီရိတ်လိုက်သည်။ ။

သူ့လေချွန်သံမှာ ရှေးဟောင်းတေးသွားအလိုက်တစ်ခု ဖြစ်သည်။ ။

နော်မန်မှ တပါး အခြား မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မှ ထိုသို့သော တေးသွားကို လေချွန်လေ့မရှိချေ။

ပစ္စည်းလာပို့သည့်အခါတိုင်း မည်သည့်အိမ်သို့မဆို ထိုလေချွန်သံဖြင့် သူရောက်ရှိနေပြီဖြစ်ကြောင်း အချက်ပေးသောသဘောမျိုးဖြစ်သည်။ ။

အခိုင်းအစေမိန်းကလေး နိုရာက မီးဖိုခန်းသို့ ရောက်လာသည်။ ။

နော်မန်က စပ်ဖြီးဖြီး ပြီတီတီဖြင့် ကြည့်သည်။ ။

‘ဒီနေ့ညလဲ အထူးအဆန်းတွေ သဲထိတ်ရင်ဖိုစရာ ပြကွက်တွေနဲ့ သိပ်ပြီး စိတ်လှုပ်ရှားစရာ ကောင်းမှာ ပဲနော်’

နော်မန်က စကားစလိုက်သည်။ ။

နိုရာက ဦးခေါင်းခါပြသည်။ ။

ဆေးကြောထားသော ဖန်ခွက်များကို ငွေလင်ပန်းပေါ်သို့ တင်နေသ

ည် ။

‘အဲဒါတွေကို ခင်ဗျား စိတ်မဝင်စားဘူး ဟုတ်လား’

‘သူတို့ အဲဒီလိုပြတိုင်း ကျွန်မက ဧည့်ပရိသတ်အတွက် စားစရာ သောက်စရာတွေ ချက်ပြုတ်ပြင်ဆင်နေရလို့ မကြည့်အားပါဘူးရှင်၊ ကြည့်ခွင့်ရရင်လဲ စိတ်မဝင်စားပါဘူး၊ ဒါ ကျွန်မတို့လို လူစားတွေအတွက် မဟုတ်ပါဘူး’

‘ဒါဖြင့် ခင်ဗျား တစ်ခါမှ မကြည့်ဖူးဘူးပေါ့ ဟုတ်လား’

‘ရှင့်နှယ်ရှင် ပြောရတယ်ခက်ပါလား၊ မကြည့်အားပါဘူးလို့ ဘယ်နှစ်ခါပြောရမလဲ၊ ဒီနေ့ညက ကျွန်မအတွက် နောက်ဆုံးပါပဲ၊ ဒါကြောင့် သည်းညည်းခံပြီး လုပ်ပေးနေရတာ’

နော်မန်က အံ့သြသောအကြည့်ဖြင့် ကြည့်လိုက်သည် ။

‘ခင်ဗျားက ဘယ်သွားမလို့ လဲ’

‘ရှင်မသိဘူးလား၊ ဒီမြို့က လူတွေအတော်များများက နွေရာသီအပန်းဖြေခရီးထွက်ကုန်ကြပြီလေ၊ ကျွန်မလဲ အပျော်ခရီးသွားဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီ၊ သုံးပတ်လုံးလုံး အပျော်ခရီးသွားရမှာ ၊ အင်မတန် ပျော်စရာကောင်းတယ်၊ ရှင်ကော ဘယ်မှ မသွားဘူးလား’

‘မသွားနိုင်ပါဘူးဗျာ၊ အပျော်ခရီးထွက်တယ်ဆိုတာ ငွေကြေးဖူဖူလုံလုံနဲ့ သုံးစွဲနိုင်မှ ဖြစ်မှာ ဗျာ၊ ကျုပ်က ညနေအတွက် ဘီယာဖိုးကလေးကို တောင်မှ ခက်ခက်ခဲခဲရှာနေရတာ၊ အပန်းဖြေခရီးကို သွားတော့သွားချင်တာပေါ့ဗျာ’

‘ရှင့်အလုပ်က ခွင့်မပြုဘူးလား၊ ကြိုတင်လစာငွေကော ထုတ်မပေးဘူးလား၊ ကျွန်မတို့ အိမ်ရှင် ဂျနီဖာကတော့ သုံးလစာကြိုတင်ငွေ ပေးတ

ယံ၊ ခွင့်သုံးပတ်လဲ ပေးတယ်၊ ပြန်လာတော့မှ အရစ်ကျဖြစ်ချင်လဲ ဖြတ်
မယ်၊ အဲလိုမျိုး အခွင့်အရေးမရဘူးလား’

‘မရပါဘူးဗျာ၊ ကျုပ်အလုပ်ရှင်က ကြိုတင်ငွေပေးဖို့ နေနေသာသာ
လုပ်အားခတောင် အပြည့်အဝပေးချင်တာ မဟုတ်ဘူး’

‘ဒါဆို သိပ်ဆိုးတာပေါ့ရှင်’

ထိုအချိန်တွင် အောက်သို့ ဓာတ်လှေကား ဆင်းလာသံကို ကြားလိုက်
ရသဖြင့် နိရာက နော်မန်အား ‘ရှုး’ ဟူ၍ တိတ်တိတ်နေရန် သတိပေးသ
ည် ။

ဓာတ်လှေကားတံခါး ပွင့်လာသည် ။

အတွင်းမှ ဂျနီဖာ ထွက်လာသည် ။

နော်မန်က လှပတောက်ပြောင်စွာ ဖီးလိမ်းခြယ်သထားသော ဂျနီဖာ
အား ငေးမောကြည့်ရှုနေလိုက်မိသည် ။

‘ဪ.. နော်မန်၊ မင်း ရောက်နေမှ ကိုး’

‘ဟုတ်ကဲ့... မစ္စမောင်ဂိုမာရီ’

နော်မန်က မျက်လွှာကိုချ၍ ပြောလိုက်သည် ။

‘အေး.. မင်းရောက်လာတာနဲ့ အတော်ပဲ၊ ဧည့်သည် တွေအတွက် ရှန်
ပိန်တစ်စက်မှ မကျန်တော့ဘူး၊ ကဲ.. ရှန်ပိန်ပုလင်းတွေသယ်ပြီး နောက်
က လိုက်ခဲ့စမ်း’

‘ကောင်းပါပြီခင်ဗျာ’

နော်မန်က ကျိုးနွံစွာ ပြောလိုက်သည် ။

နော်မန်က ရှန်ပိန်သေတ္တာကို ပခုံးပေါ်သို့ ထမ်းလိုက်သည် ။

ဂျနီဖာက ရှေ့မှ ဦးဆောင်လျှောက်သွားသည်။ ။

‘ဒီည ဘာအတွက် ပါတီပေးတာလဲဟင်’

‘ရှင့်မျက်လုံးအကြည့်တွေကို ဆင်ခြင်စမ်း နော်မန်’

သူ့မေးခွန်းကို မဖြေဘဲ နီရာက သတိပေးသည်။ ။

‘ဘာဖြစ်လို့ လဲ နီရာ၊ ကျုပ်မျက်လုံးတွေက ဘယ်လိုဖြစ်နေလို့ လဲ’

‘မစ္စမောင်ဂိုမာရီကို ကြည့်တဲ့ အကြည့်ဟာ မရိုးသားဘူးလို့ ကျွန်တော်ထင်တယ်၊ ဒါကို မစ္စတာမောင်ဂိုမာရီသာတွေ့ရင် ရှင့်ဂုတ်ကို လက်တစ်ဖက်ထဲနဲ့ ချိုးပစ်လိုက်မယ် သိလား’

နော်မန်သည် ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့် ဂျနီဖာဝင်သွားသော အခန်းရှိ ရာသို့ ဦးတည်လျှောက်သွားသည်။ ။

အခန်းတံခါးနှစ်ထပ်အနက် ပထမမှန်တံခါးဖွင့်၍ ဝင်မိသောအခါတွင် သူ့အဖို့ ထူးခြားချက် မတွေ့ရသေးချ။

ဒုတိယအတွင်းတံခါးကို ဖွင့်လိုက်သောအခါတွင် မြင်ကွင်းတစ်ခုလုံးသည် သူ၏ မျက်စိထဲတွင် လင်းလက်တောက်ပြောင်နေသော မီးရောင်စုံအောက်မှ လှုပ်ရှားမှုများ၊ ထည်ဝါခန့်ညားသော အသွင်သဏ္ဌာန်များ၊ စိန်ရွှေရတနာများ ဝတ်ဆင်ထားသော နတ်မိမယ်တမျှ လှပသည့် အမျိုးသမီးများ၊ လျှမ်းလျှမ်းတောက် ပရိသတ်များ သည် သူ့အား စိတ်အားငယ်စေသည်။ ။ ပိုမို၍ သိမ်ငယ်စေသည်။ ။

ဧည့်သည် တို့ ထံမှ ထွက်ပေါ်နေသော အဖိုးထိုက် အဖိုးတန် ရေမွှေးနံ့များ သည် သူ့အား အသက်ပင် ရဲရဲမရှူဝံ့အောင် ဖမ်းစားနေသည်။ ။

ဂျနီဖာညွှန်ပြသော စားပွဲခုံကြီးပေါ်သို့ နော်မန်က ရှန်ပီနီသေတ္တာကို

ချလိုက်သည်။ ။ ထို့နောက် အခန်းတွင်းမှ ပြန်လည်ထွက်ခွာလာခဲ့သည်။ ။

နော်မန်သည် မီးဖိုခန်းသို့ ပြန်ဝင်ခဲ့သည်။ ။

‘မင်္ဂလာညပါ နီရာ၊ ပြန်တော့မယ်နော်’

နော်မန်က နီရာ၏ စကားကိုပင် ဆက်လက်နားမထောင်တော့ဘဲ မီးဖိုခန်းထဲမှ နောက်ဖေးပေါက်သို့ ထွက်သွားသည်။ ။

အဆောက်အဦးပြင်ပသို့ ရောက်သောအခါ သူ့အနေနှင့် စိတ်လက်ပေါ့ပါး ကြည်လင်သွားသည်။ ။ သူ့အား လှမ်းကြည့်နေသော နီရာ၏ မြင်ကွင်းတွင် နော်မန် ပျောက်ကွယ်သွားသည့်တိုင်..

နော်မန်၏ လေချွန်သံက ပြန့်လွင့်ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။ ။

အခန်း (၂)

ပြခန်း ခန်းမထဲတွင် ပြကွင်းပြကွက်များက ဆက်လက်တည်ရှိနေဆဲ
ပင်။

ဧည့်သည် တော်ပရီသတ်သည် ရှေးဟောင်းနှင့်ခေတ်ပေါ် ပန်းချီ
ကားများကိုလည်းကောင်း၊ အခြားစိတ္တဗေဒ ဒီဇိုင်းများကို
လည်းကောင်း ကြည့်ရှုနေကြသည်။ ။

အချို့က ဘီလိယက်တွင် ပင်ရောက်ကစားကြသည်။ ။ ဂိုးသစ်လေသွ
င်းခလုတ်နှိပ် ဂီတပစ္စည်းနှင့် အခြားတူရိယာပစ္စည်းများ ၊ ငွေအကြွေထ
ည့်၍ ခလုတ်နှိပ်သော လောင်းကစားစက်များ ၊ ဂေါ်လီကလေးသို့ စပရို
တ်တပ်တုတ်ဖြင့် ဆွဲတွန်း၍ ဂေါ်လီကျရာအကွက်မှ ဂဏန်းအလိုက်
ငွေကြေးရရှိခြင်းများ ၊ အကွာရာအလိုက်ဆုမဲများ ၊ လျှပ်စစ်မျက်လုံးနှင့်
အပျော်တမ်းသေနတ်ပစ်ကစားနည်းများ စသည် ဖြင့် ပြပွဲကြီးတစ်ခုပ
မာ စည်ကားနေသည်။ ။

ပရိသတ်၏ မြူးထူးပျော်ပါးသံများ ၊ ရယ်မောသံများ ၊
အာမေဇွိတ်များ ဖြင့် ရွှင်လန်းတက်ကြွသံများက ခန်းမထဲတွင် နေရာယူ
ထားကြသည်။ ။

အခန်းထဲတွင် မွေးမြဲနေသည်။ ။

အနမ်းပွင့်များ ဖြာဝေခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ။

ဂျနီဖာက မှန်တင်ခုံရှေ့သို့လျှောက်သွားကာ မှန်ရှေ့တည့်တည့် ထိုင်လိုက်သည်။ ။

ထိုင်းဖိုင်းရီကော်ဒါမှ ‘အိပ်ပျော်နေသူ လှပျိုဖြူ’ ဒုတိယပိုင်းကို တီးတိုးဖွင့်ထားဆဲပင်။

ဂျနီဖာသည် ရွှေရောင်ဆံပင်တုကြီးကို ဦးခေါင်းပေါ်မှ ကြွ၍ ဖြုတ်လိုက်သည်။ ။ အောက်ခံအညိုရောင်ဆံပင်များ ပြန်လည်ပေါ်လာသည်။ ။

ဂျနီဖာက ရွှေဝါရောင်ဆံပင်တုကို နဂိုမူလအညိုရောင်ဆံပင်နှင့် မှန်ထဲတွင် နှိုင်းယှဉ်ကြည့်လိုက်သည်။ ။ ဆွဲဆောင်နိုင်မှုစွမ်းရည်မှာ တစ်မျိုးတစ်မည်ဘာသာစီဖြစ်သည်။ ။ သူမသည် ဆံပင်တုကို မှန်တင်ခုံပေါ်သို့ ချထားလိုက်သည်။ ။

နောက်ထပ် လုပ်ရမည့်အလုပ်များမှာ လက်ချောင်းကလေးများ ၏ အလုပ်သာဖြစ်သည်။ ။

ဂျနီဖာက ညင်သာသိမ်မွေ့စွာဖြင့် မျက်တောင်တုများကို အသာအယာ ခွာသည်။ ။

ထို့နောက်...

အမှတ်မထင် အိပ်ရာပေါ်မှ ပေါ်လဲထံသို့ အကြည့်တစ်ချက် ဝှေ့သွားသည်။ ။ ပေါ်လဲသည် နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် အိပ်မောကျနေဆဲပင်...

မဟော်ဂနီရောင်ပုံစံအဆန်းဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည့် ခုတင်ကြီးဖြစ်သ

ည် ။ ထိုခုတင်ပုံစံကို ပေါလ်နှင့် သူမတို့ စိတ်တိုင်းကျ ဒီဇိုင်းရေးဆွဲ၍ ပိသုကာသမားက ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည် ။

စင်စစ်အားဖြင့် ထိုဒီဇိုင်းမှာ ရှေးရိုးနှင့် ခေတ်မီပုံစံနှစ်မျိုး ပေါင်းစပ်၍ ရေးဆွဲခဲ့ခြင်းဖြစ်သည် ။ အိပ်ခန်းထဲတွင် ဖန်မီးလုံးများ နှင့် ကာလပေါ်ဆေးရောင်ခြယ်မှုန်းမှုများ ၊ ပန်းချီကားကြီးများ ၊ ပင်လယ်ကမ်းခြေအမှတ်တရ ရှုခင်းများ ၊ ဓာတ်ပုံများ စသည် ဖြင့် မွမ်းမံပြင်ဆင်ထားသည် ။

ထို့ပြင် ဆွေးမြည့်ကြေကွဲနေသော မျက်လုံးအစုံနှင့် မိန်းကလေးကော်ပတ်ရှပ်တစ်ခုလည်း ရှိသည် ။ လက်ကို ဆုပ်ညှစ် အားလေ့ကျင့်သော ရှေးဟောင်းအားကစားပစ္စည်းတစ်ခုနှင့် အမျိုးမျိုးသော ပြေးခုန်ပစ်ပြိုင်ပွဲများမှ ပေါလ် ရရှိခဲ့သည့်ဒိုင်းများ ၊ ထရော်ဖီနှင့် တံဆိပ်များ ၊ ငွေခွက်များ စုံလင်သည် ။ ပစ္စည်းများကို သူ့နေရာနှင့်သူ စနစ်တကျ တည်ရှိထားသည် ။

စိတ်ကူးရတိုင်း ထပ်မံဖြည့်စွက်မှုပစ္စည်းများ ဖြင့် ပြင်ဆင်ထားသဖြင့် အိပ်ခန်းထဲ၌ပင် ပြပွဲတစ်ခုပမာ ရှုမငြီးဖွယ်ရာ ဖြစ်နေလေသည် ။

ခုတင်ကြီး၏ ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် သစ်သားဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ဖယောင်းတိုင်စင် တစ်ခုစီရှိသည် ။ ထိုစင်ပေါ်တွင် ကြီးမားတုတ်ခိုင်သော ကျောက်ဖယောင်းတိုင်ကြီးတစ်တိုင်ကျစီ စိုက်ထူထားသည် ။

ဂျနီဗာ၏ လှုပ်ရှားမှုကို ပေါလ်က မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်သည် ။

ဂျနီဗာသည် မှန်တင်ခုံအံဆွဲကို ဆွဲဖွင့်လိုက်သည် ။

အလှပြင်ပစ္စည်းတစ်ခုခုထုတ်ယူရန် ရည်ရွယ်လိုက်သော်လည်း ချက်စာအုပ်ကို တွေ့လိုက်ရသောအခါ အတွေးပြောင်းသွားသည် ။

‘ဒီလမှာ ခါတိုင်းထက်စောပြီး ချက်လက်မှတ်ထိုးရလိမ့်မယ်ထင်တယ်’

ပေါလ်၏ လစဉ်ပြောနေကျစကားလုံးဖြစ်သည်။ လွန်ခဲ့သောလများကလည်း သည် လမှာ ခါတိုင်းထက်ပိုပြီး အကုန်အကျများ သွားလို့ ဟူသော အကြောင်းပြချက်ဖြင့် လမကုန်မီ လစဉ်အသုံးစရိတ်ကို ကြိုတင်၍ ချက်လက်မှတ်ရေးထိုးပေးခဲ့ရသည်။

‘ဟိုရေစံက အကောင်းဆုံးလင်နင်အထည်တွေ အုပ်လိုက်ရောက်လာတယ်၊ အရောင်အသွေးဆန်းတာကတော့ နည်းနည်းပဲပါသတဲ့ ၊ အဲဒါ ငါ့အတွက်နဲ့ မင်းအတွက် လှလှပပဝတ်စုံတစ်စုံစီလောက် ချုပ်ရရင် ကောင်းမလားလို့၊ မင်းသဘောထားက ဘယ်လိုလဲ ဂျနီဗာ’

ဂျနီဗာ၏ နှုတ်ခမ်းတွင် အပြီးတစ်ချက် လက်သွားသည်။

‘အိုကေ’

ဂျနီဗာက ချက်စာအုပ်ကို လှန်လိုက်သည်။ ပတ်ကားဖောင်တိန်အဖုံးကိုဖွင့်၍ စတင် ရေးသားနေသည်။ ထိုအခိုက်အတန့်တွင် ပေါလ်က တယ်လီဖုန်းကို မယူ၍ သူ့ဘေးတွင် ချလိုက်သည်။

ထို့နောက် ဂျနီဗာအား မော့ကြည့်လျက် မေးသွက်သည်။

‘အေမီ၊ မက်ဖာဆင် မသေခင်က သေတမ်းစာရေးခဲ့ရသတဲ့ ၊ သူမကို ဂူသွင်းတဲ့ အခါ တယ်လီဖုန်းတစ်လုံးကို သူမဘေးမှာ ထည့်ပြီး မြှုပ်နှံရမယ်တဲ့ ၊ အဲဒီအကြောင်း မင်းသိသလား ဂျနီဗာ’

ဂျနီဗာ ချက်ရေးပြီး လက်မှတ်ထိုးနေဆဲဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်..

ပေါလ်၏ စကားကို မမေ့လိုက်ချေ။

သူမသည် ချက်လက်မှတ်ကို ညီညီညာညာဆုပ်ကိုင်သည် ။ ပြီး စားပွဲစောင်း၏ အထက်ရှိ ဖန်ချောင်းကလေးထဲသို့ ထည့်ထားလိုက်သည် ။

ပြီးမှ ပေါလ်၏ စကားကို မေးခွန်းထုတ်လိုက်သည် ။

‘အေမီက ဘာလုပ်ဖို့ တယ်လီဖုန်းကို သူမနဲ့ အတူ မြှုပ်နှံစေချင်တာလဲ’

‘အကြောင်းရှိရင် ဖုန်းဆက်ဖို့ ပေါ့ကွာ’

‘ဘယ်လိုအကြောင်းရှိမှာ မို့လဲ၊ သေပြီးတဲ့ နောက်မှ ဘယ်သူ့ဆီကို ဖုန်းဆက်စရာအကြောင်း ရှိလို့ လဲ’

‘အဲဒါ မင်းသဘောမပေါက်လို့ ပေါ့ကွာ’

‘ကဲ.. ဒါဖြင့် ရှင်ကပဲ ရှင်းပြစမ်းပါဦး’

‘လာ.. ဒါဖြင့် ဒီနားတိုးထိုင်’

ဂျနီဗာသည် ခုတင်စွန်းတွင် တင်ပါးလွှဲဝင်ထိုင်လိုက်သည် ။ အိပ်ရာပေါ်တွင် လဲလျောင်းနေသော ပေါလ်ကား ငုံ့ကြည့်နေသည် ။

‘တစ်ခါတလေ တကယ်မသေဘဲ သေပြီထင်လို့ ဂူသွင်းတာမျိုး မြင်ခဲ့ဖူးတယ်လေ၊ မြောနေရာမှ သတိလည်လာခဲ့ရင် ဖုန်းဆက်ပြီး အကြောင်းကြားဖို့ လေ’

ပေါလ်၏ နှုတ်ခမ်းထက်တွင် ညဦးပိုင်းက ပြင်ဆင်ထားခဲ့သော နှုတ်ခမ်းမွေးတုကို တပ်ဆင်ထားဆဲပင်။ ထိုနှုတ်ခမ်းမွေးတုမှာ တစ်ဝက်ခန့် ကွာလန်နေလေပြီ။

ဂျနီဗာက ထိုနှုတ်ခမ်းမွေးကို ဆွဲခွာသည် ။

"အား.. ဖြည်းဖြည်းခွာကွာ၊ အတော်နာတယ်'

‘ရှင်က နာတယ်၊ ကျွန်ကတော့ အဲဒီနှုတ်ခမ်းမွေးနဲ့ ထိရင် စူးတယ်’

‘အဲဒီအရသာမျိုး ငါတစ်ခါမှ မခံဖူးဘူး၊ မင်းနဲ့ နှုတ်ခမ်းမွေးနဲ့ ဆိုရင် သိပ်ကြည့်လို့ ကောင်းမယ်ထင်တယ်’

‘ဟုတ်ရဲ့ လား’

ဂျနီဖာက မှန်ထဲတွင် လှမ်းကြည့်၍ နှုတ်ခမ်းမွေးတစ်ဖက်ကို သူမ ဘာသာ တပ်ကြည့်လိုက်သည်။ ။

‘ကဲ.. ရှင် မျက်စိကိုမှိတ်ထားနော်’

ပေါလ်က ဂျနီဖာ၏ ပြုံးစေ့စေ့အမူအရာကို အကဲခတ်သည်။ ။

‘ဘာလုပ်မလို့ လဲ ဂျနီဖာ’

‘မှိတ်ဆို မှိတ်လိုက်ကွာ’

ဂျနီဖာက တိုက်တွန်းသည်။ ။ ပေါလ်က မျက်စိမှိတ်လိုက်သည်။ ။ ဂျနီဖာက နူးညံ့သောလေသံဖြင့် တီးတိုးပြောလိုက်သည်။ ။

‘ဟိုးရှေးရှေးတုန်းကတဲ့ တိုင်းပြည်တစ်ပြည်မှာ မှော်အတက်ကို တတ်ကျွမ်းတဲ့ မှော်ဘုရင်မတစ်ပါး ရှိတယ်၊ အဲဒီဘုရင်မက အဆိပ်ခတ်ထားတဲ့ ပန်းသီးကို ကျွေးလိုက်တဲ့ အတွက် မနှင်းဖြူကလေးဟာ လဲကျသွားပါလေရော၊ လူပုလေး ခုနစ်ယောက်က မနှင်းဖြူလေး သေသွားပြီထင်ပြီး ငိုနေကြတုန်း မင်းသားလေးတစ်ပါး ရောက်လာသတဲ့ ကွယ်၊ မင်းသားလေးက အိပ်ပျော်နေတဲ့ အလှကလေးဆိုပြီး နမ်းလိုက်တော့..’

ဂျနီဖာက ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ဦးခေါင်းငုံ့သွားသည်။ ။

‘နှုတ်ခမ်းမွေးတုက ယားလိုက်တာ’

ပေါလ်က တွန့်သွားသည်။ ။

‘အဲဒီလိုလဲ နမ်းလိုက်ရော မင်းသမီးကလေးဟာ အိပ်မောကျနေသလို ဖြစ်ရာက နိုးလာတော့တာပါပဲကွယ်’

‘အဲဒီမင်းသားလေးက တော်တော်ချောလား’

ပေါလ်၏ အမေး။

‘သိပ်ချော သိပ်လှ၊ ဒါပေမဲ့ ကောလိပ်ကျောင်းကို မရောက်ဖူးဘူး’

ဂျနီဖာ၏ အဖြေ ဖြစ်သည်။ ။

‘ဒါပေမဲ့ အဲဒီမင်းသားလေးက မင်းသမီးကလေးကို ဘယ်လိုနှိုးရမလဲဆိုတာ နားလည်တယ်’

ပေါလ်က ဆက်လက် ဖြည့်စွက်လိုက်သည်။ ။

ထို့နောက် လှုပ်ရှားလိုက်သည်။ ။

မွေ့ရာ၏ အထက် မျက်နှာကြက်တွင် ဆွဲထားသော ဆည်းလည်း ကလေးများကို လေတိုးသောအခါ ညင်သာနုညက်သော အသံကလေးများ ဖြစ်ပေါ်လာကြသည်။ ။

အရာခပ်သိမ်း ပြည့်စုံနေသော ပေါလ်နှင့် ဂျနီဖာတို့ ဇနီးမောင်နှံ၏ ဘဝသည် ပျော်မွေ့ကြည်နူးဖွယ်ရာ ဖြစ်နေလေတော့သည်။ ။

အခန်း (၃)

နံနက်ခင်းတွင် လေငြိမ်နေသည် ။

အိပ်ရာထက်မှ ဆည်းလည်း ကလေးများ လှုပ်ရှားမှု မရှိချေ။
ထို့ကြောင့် ဆည်းလည်း သံကိုပင် မကြားရ။ ဂျနီဖာသည် အိပ်ပျော်နေ
ရာမှ လူးလွန်လှုပ်ရှားလာသည် ။ သူမ၏ မျက်လုံးအစုံကို ဖွင့်ကြည့်လို
က်သည် ။ သူမ၏ ဘေးတွင် ပေါလ်ကိုမတွေ့ရ။

ဂျနီဖာ၏ အခန်းနံရံမှ နာရီကို လှမ်းကြည့်သည် ။

သူမအနေနှင့် အိပ်ရာထ နောက်ကျခဲ့ကြောင်း သိလိုက်ရသည် ။
ထို့ကြောင့် ခုတင်ထက်မှ ဆင်းလိုက်သည် ။ အပေါ်ဝတ်အင်္ကျီကို ခြုံ၍
ကွင်းထိုးဖိနပ်ကို စီးလိုက်သည် ။ ပြတင်းပေါက်ဝတွင် သွား၍ ရပ် လိုက်
လေသည် ။

နွေးထွေးသော ဇွန်လ၏ အငွေ့အသက်များကို ရှူရှိုက်လိုက်သည် ။

ထို့နောက် ပြတင်းပေါက်မှ ခွာခဲ့သည် ။ အိပ်ခန်းထဲမှ ထွက်၍ လှေ
ကားကြီးမှ ဆင်းလာသည် ။ အိမ်ရှေ့တံခါးမကြီးရှိရာသို့ လျှောက်သွား
သည် ။ တံခါးအပြင်ဘက်တွင် နယူးယောက် တိုင်းမိစ်သတင်းစာကို အိ
မ်ရှေ့ လှေကားတစ်ပေါ်တွင် တွေ့ရသည် ။

သတင်းစာကို ကောက်ကိုင်လိုက်စဉ် အိမ်ရှေ့ပန်းဥယျာဉ်ထဲမှ စွင့်
ကားလန်းဆန်းနေသော နှင်းဆီပန်းကြီးတစ်ပွင့်က သူမ၏ မျက်စိအာရုံ

ကို ဆွဲဆောင်လိုက်သည်။ ။ ဂျနီဖာသည် ပန်းခြံထဲသို့ ဆင်းသွားသည်။ ။ ပန်းဥယျာဉ်သည် အိမ်ရှေ့အနိမ့်ပိုင်းတွင် ရှိသည်။ ။ လှေကားထစ်သုံးထစ်မှ ဆင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ။ နှင်းဆီပန်းခူးရန် ကိုင်လိုက်စဉ်...

တစ်ဖက်ခြံမှ ခေါ်သံကို ကြားလိုက်ရသည်။ ။

‘မစ္စ မောင်ဂိုမာရီ’

ခြံချင်းကပ်လျက်မှ အဘွားကြီးဖြစ်သည်။ ။ ခြံစည်းရိုးနားတွင် ကပ်လျက်ရပ်နေသည်။ ။ အနက်ရောင်ဝတ်စုံကို ဆင်မြန်းထားသည်။ ။ အရပ်ပုပြတ်ပြတ်၊ ကိုယ်လုံးညက်ညက်ဖြင့် ဖြစ်သည်။ ။

နှင်းဆီပန်းခူးခိုက်တွင် အဘွားကြီးအား လှည့်ကြည့်မိခြင်းဖြစ်သောကြောင့် ဂျနီဖာ၏ လက်ကို နှင်းဆီဆူး စူးမိသွားရသည်။ ။

‘ဘာကိစ္စလဲရှင်’

ဂျနီဖာက ဆူးစူးသောနေရာကို ငုံ့ကြည့်ရင်း မေးလိုက်သည်။ ။

အဘွားကြီး၏ လေယူလေသိမ်းက နိုင်ငံခြားသူဖြစ်ပုံရသည်။ ။ ဂျာမန်လူမျိုးဟု ဂျနီဖာ ထင်လိုက်သည်။ ။ အိုမင်းမှုကြောင့် အဘွားကြီး၏ မျက်နှာတွင် အရေးအစင်းများ ထင်နေသည်။ ။ သို့သော်လည်း ဖြီးလိမ်းခြယ်သထားသဖြင့် ငယ်စဉ်က ဆွဲဆောင်နိုင်သော အနေအထားမျိုး ရှိခဲ့ဖူးကြောင်း ခန့်မှန်းနိုင်သည်။ ။ သို့ရာတွင် ယခုအခါ၌ သိမ်းငှက် မျက်နှာမျိုးနှင့် တူနေသည်။ ။

‘ကျုပ်ကို ခွင့်လွှတ်နော်၊ ရုတ်တရက် လှမ်းခေါ်မိတာကို စိတ်မရှိနဲ့ သိလား၊ ကျုပ်အကျင့်က အဲဒီလိုပဲ၊ ဘာမပြော ညာမပြောနဲ့ သိပ်အလန့်တကြား လုပ်မိတတ်တယ်’

ဂျနီဖာက ဘာမှ ပြန်မပြောဘဲ နှင်းဆီစူးသော နေရာကလေးမှ သွေး
စို့ထွက်လာသည် ကို မြင်ရသည်။ ။ ထို့ကြောင့် သွေးစို့နေသော နေရာကို
နှုတ်ခမ်းနှင့်တေ့၍ စုပ်လိုက်သည်။ ။

ထို့နောက် အဘွားကြီးအား တစ်ချက်လှမ်းကြည့်သည်။ ။

‘ဘာပြောတယ်’

ဂျနီဖာက လှမ်းမေးသည်။ ။ စောစောက အဘွားကြီးပြောသည့် စ
ကားထဲသို့ အာရုံမရောက်ခဲ့သောကြောင့် သဲသဲကွဲကွဲ မကြားလိုက်ရချေ။

အဘွားကြီးသည် တစ်ဖက်ခြံမှ မလွယ်ပေါက်မှ ဂျနီဖာတို့ ခြံထဲသို့
ကူးဝင်လာသည်။ ။ ပန်းဥယျာဉ်တွင်းသို့ ဆင်း လာပြီး ဂျနီဖာ၏ မျက်နှာ
ကို စေ့စေ့စပ်စပ် ကြည့်သည်။ ။

‘ဆောရီးပဲ မိန်းကလေး၊ ကျုပ် မင်းကို အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွား
အောင် တမင်လုပ်တာ မဟုတ်ပါဘူးကွယ်၊ ပြီးတော့ မင်းရဲ့ ကိုယ်ရေးကို
ယ်တာကိစ္စကို စပ်စုတာ မဟုတ်ဘူး နော်၊ မင်း အမြဲတမ်း နှုတ်ခမ်းမွေး
အတုကို တပ်လေ့တပ်ထ ရှိသလားဟင်’

‘နှုတ်ခမ်းမွေးအတု ဟုတ်လား’

ဂျနီဖာ၏ လက်က သူမ၏ အထက်နှုတ်ခမ်းမွေးကို စမ်းသပ်မိသည်
။ ထို့နောက် ရှက်ကိုးရှက်ကန်းဖြင့် ရယ်မောလျက် နှုတ်ခမ်းမွေးတုကို
ဆွဲခွာလိုက်သည်။ ။

‘တော်တော်တော့ ဆန်းကြယ်တဲ့ ကိစ္စတစ်ခုပဲနော်၊ ကျုပ်တော့ အဲဒီ
လို နှုတ်ခမ်းမွေးတပ်ထားရတဲ့ အကြောင်းဟာ ဘာကြောင့်ဖြစ်ရတယ်
ဆိုတာကိုတောင်မှ စဉ်းစားလို့ မရဘူး’

အဘွားကြီးက ထပ်ပြောသည်။ ။

ဂျနီဖာက...

‘ကျွန်မလဲ ရှင်းမပြတတ်တော့ပါဘူးရှင်’

ဟူ၍ စူးစူးဝါးဝါး ပြောလိုက်သည်။ နေရာတကာ စပ်စုသော မစ္စဘီတိုင်း (ခေါ်) သိမ်းငှက်မျက်နှာကိုကြည့်၍ ပြောလိုက်ရာမှ မျက်နှာလွှဲလိုက်သည်။

‘နှုတ်ခမ်းမွှေးတု တွေ့လိုက်ရတာနဲ့ မေးမည့်ကိစ္စတောင် ပျောက်သွားတယ်၊ ကျုပ်ရဲ့ ဗလင်တီနို၊ ဒီခြံဘက်များ ရောက်လာသလားလို့ ပါ’

‘ဗလင်တီနို ဟုတ်လား’

ရှေးဟောင်း အသံတိတ်ခေတ်က မင်းသား၏ အမည်မျိုး။

‘ဟုတ်တယ်လေ၊ ကျုပ်တို့ ခေတ်က ရုပ်ရှင်မင်းသား ဗလင်တီနိုကို အရမ်းစွဲတာ၊ သူပါတဲ့ ကားတွေကို တစ်ကားမှ မလွှတ်ဘူး၊ အခု သူ ဆုံးသွားရှာပြီလေ၊ ဒါကြောင့် သူ့ကို ဂုဏ်ယူတဲ့ အနေနဲ့ ကျုပ်သိပ်ချစ်တဲ့ ကြောင်ကလေးကို ဗလင်တီနိုလို့ နာမည်ပေးထားတာ’

အဘွားကြီးက စပ်စုရုံမျှမက..

စကားကြောလည်း ရှည်သည်။

သူတစ်ပါး လက်ခံစကား ပြောချင်မှန်းမသိ အလိုက်ကန်းဆိုးမသိ။

‘ကျွန်မ အဘွားကြောင်ကို မတွေ့မိပါဘူးရှင်’

‘မတွေ့ဘူး၊ ဒါဆို ဘယ်များ လျှောက်သွားနေပါလိမ့်’

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် အဘွားကြီးသည် ကြောင်နာမည်ကိုခေါ်ရင်း ထွက်သွားသည်။ ဂျနီဖာက သူမ၏ ပန်းဥယျာဉ်ထဲတွင် လျှောက်သွားစဉ်-

‘ဒီမှာ ရှင့်’

ဟူသော မိန်းမပျိုတစ်ယောက်၏ အသံကို ကြားလိုက်ရသည်။ ။

နောက်ထပ် အနှောင့်အယှက်တစ်ခုဟု ဂျနီဖာ တွေးမိသည်။ ။

မိမိခြံထဲတွင် လွတ်လွတ်လပ်လပ် မနေရပါလားဟူသောအတွေးဖြင့် ဆတ်ခနဲ အသံလာရာသို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ ။

ပန်းဥယျာဉ်အဝတွင် မိန်းမပျိုတစ်ယောက် ဂျနီဖာထက် ငယ်ပုံရသည်။ ။

သူမ ဘာကြောင့်ရောက်နေတာလဲ၊ ဘာလိုချင်လို့ လဲ၊ သူမ ဘယ်သူလဲ။

‘ဒယ်ဒရီနဲ့ တွေ့ချင်လို့ ပါ၊ ကျွန်မနာမည် လီဆာပါရှင်’

ဂျနီဖာ၏ အတွေးကို မိန်းမပျိုက ပြုံးလျက် အဖြေပေးလိုက်သည်။ ။

‘ကဲ.. ဒီနေရာမှာ ရပ်ပြီး စကားပြောရတာ မကောင်းပါဘူး၊ အိမ်ထဲကို သွားကြစို့’

ဂျနီဖာက ဦးဆောင်၍ အိမ်ထဲသို့ဝင်ခဲ့ကြရင်း ဂျနီဖာက နောက်သို့ လှည့်၍ မေးလိုက်သည်။ ။

‘ဒယ်ဒရီစိန်ဂျိမ်းစ်ကို တွေ့ချင်လို့ ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ သူ့မှာ ကလေးနှစ်ယောက်ပါတယ်၊ တစ်ယောက်က ယောက်ျားလေး၊ နောက်တစ်ယောက်က မိန်းကလေး၊ ဒယ်ဒရီက ကြုံကြုံက်တဲ့ အခါ သူမအိမ်မှာ တည်းနိုင်ပါတယ်ဆိုလို့ လာခဲ့တာပါ၊ ဒီမြို့မှာ ကျွန်မ အသိမရှိပါဘူး၊ သူမအိမ်ကလွဲလို့ တခြား တည်းစရာအိမ် မရှိပါဘူးရှင်’

ဧည့်ခန်းဆောင်အဝင်ဝတွင် သက်ရှိလူအရွယ် ပလပ်စတာ
ရုပ်တုကြီးတစ်ခုရှိသည်။ ရုပ်တုကြီး၏ လက်ကို ဆန့်တန်းထားသည်။
လက်ပေါ်တွင် နံနက်စာပြင်ဆင်ထားသော ငွေလင်ပန်းတစ်ချပ် ရှိသည်။
။

ဂျနီဖာက ငွေလင်ပန်းကို လှမ်းယူ၍ မိန်းမပျိုအား ခဏစောင့်ရန်
ပြောပြီးနောက် ထမင်းစားခန်းသို့ ဝင်သွားသည်။ ။

မိန်းမပျိုသည် ဧည့်ခန်းထဲတွင် ထိုင်လျက်သား ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ ။

ခေတ္တမျှကြာသောအခါ တစ်ယောက်တည်းထိုင်နေသော မိန်းမပျိုသည်
ထိုင်ရာမှ ထ၍ ဧည့်ခန်းဆောင်ထဲတွင် လျှောက်ကြည့်သည်။ ။

ရှေးကျသော အိမ်ထောင်ပရိဘောဂများ နှင့် ခေတ်မီဒီဇိုင်းဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော
အသုံးအဆောင်များ ရောထွေးနေသည် ကို တွေ့ရသည်။ ။

သူမ၏ လက်ထဲတွင် ကိုင်ဆောင်ထားသော သေတ္တာအနက်ကလေး
ကို နီးရာစားပွဲပေါ်သို့ ချသည်။ ။ ဝီတိုရိယခေတ် အသုံးအဆောင်ဖြစ်သော
မှန်သုံးချပ်တပ် မှန်တင်ခုံရှေ့တွင် ရပ်ကြည့်သည်။ ။

အလည်မှ မှန်ကို အတည့်ထား၍ ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်မှ မှန်များ
ကို အနည်းငယ်စောင်း၍ တပ်ဆင်ထားသည်။ ။ ထို့ကြောင့် သူ့ကိုယ်ကို
သုံးကိုယ်ခွဲ၍ မြင်ရသည်။ ။ သူမ ပြုံးလိုက်သောအခါ မှန်ထဲမှ မိန်းမပျို
သုံးယောက်က ပြန်လည် ပြုံးပြနေသည်။ ။

စာကြည့်ဆောင်ထဲတွင် ပေါလ်ကို တွေ့ရသည်။ ။

ဂျနီဖာက နံနက်စာ ထည့်ထားသော ငွေလင်ပန်းကို ပေါလ်၏ ဘေးဘက် စားပွဲပေါ်သို့ ချပေးလိုက်သည်။ ။ ပေါလ်သည် သားရေဖုံးကုလားထိုင်တွင် စာရင်းဇယားများ ဖြင့် အလုပ်ရှုပ်နေသည်။ ။ ခေါင်းမဖြီးရသေးသောကြောင့် ဆံပင်များ ဖွာလန်ကျနေသည်။ ။

‘ရှင်နိုးတာ ကြာပြီလား’

ပေါလ်က ခေါင်းတစ်ချက် ညိတ်ပြသည်။ ။ သူ့စာရင်းတွင် ခေါင်းမဖော်နိုင်ချေ။

သူ၏ ရှေ့မှာ နာရီနှင့်တွဲထားသော ရေဒီယိုမှ စတော့စ်မားကတ်၏ အရှုံးအမြတ် ငွေဈေးအတက်အကျကို ကြေညာနေသည်။ ။ ပေါလ်က ကြေညာချက်ကို ရေးမှတ်နေသည်။ ။

‘ငွေ.. ငွေ၊ ငွေကိစ္စတွေ’

ဂျနီဖာက သူမဘာသာပြောရင်း စာကြည့်ခန်းမှ ပြန်ထွက်လာသည်။ ။ အခန်းတံခါးကို ဖြည်းညင်းစွာ ပြန်ပိတ်ခဲ့သည်။ ။

ဧည့်ခန်းဆောင်သို့ ဂျနီဖာပြန်ရောက်လာသောအခါ မိန်းမပျိုအား သုံးဘက်မြင့် မှန်ရှေ့တွင် ထိုင်နေသည် ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ။

ဂျနီဖာ လျှောက်လာသည် ကို မြင်သောအခါ မိန်းမပျိုက ပြုံး၍ မျက်ခုံးပင့်ကြည့်သည်။ ။

‘သိပ်ချစ်စရာကောင်းတဲ့ မှန်ပဲ၊ ဒီခေတ်က ဒါမျိုးမတွေ့ရတော့ဘူး၊ ဒီဧည့်ခန်းမှာ ပြင်ထားတဲ့ ပစ္စည်းတွေကလဲ အရမ်းခမ်းနားတယ်၊ အဖိုးထိုက် အဖိုးတန်တွေချည်းပဲ၊ ရှင် ဒီမှာ နေတာ ကြာပြီလားဟင်’

‘သိပ်ကို ကြာပြီလေ၊ မွေးကတည်းက ဆိုပါတော့၊ ဒါ တို့ မိဘနှစ်ပါး ရဲ့ အိမ်ပေါ့၊ မိဘ ကွယ်လွန်သွားပြီးတော့ တို့ တစ်ယောက်တည်း ဆက် နေခဲ့တယ်၊ ပထမတော့ ရောင်းမလို့ ဘဲ၊ ဒါပေမဲ့ ပေါလ်နဲ့ တွေ့တော့ လက်ထပ်ပြီး ဒီမှာ ပဲ နေကြတယ်၊ ပေါလ်က တို့ ရဲ့ လင်ယောက်ျားပါ၊ တို့ နာမည်က ဂျနီဖာ၊ မင်းနာမည်က ဘယ်သူလဲ’

‘လီဆာ ရှင်ဒလာ၊ ဒါပေမဲ့ လီဆာလို့ လဲ ခေါ်နိုင်ပါတယ်’

‘မင်းနဲ့ ဒယ်ဒရီနဲ့ သိတာ ကြာပြီလား၊ ဒယ်ဒရီဟာ မင်းမိတ်ဆွေလား’

‘မိတ်ဆွေဆိုတာထက်တောင် ပိုပါသေးတယ်ရှင်’

လီဆာက ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် နဖူးပြင်သို့ကျလာသော ရွှေရောင်ဆံပင်များကို လက်ဖြင့်သိမ်း၍ တင်လိုက်သည် ။ ထို့နောက် လီဆာက ဆက်လက်ပြောလိုက်သည် ။

‘ကျွန်မက ဟို.. ဘယ်လိုပြောရမလဲဆိုတော့ ဒယ်ဒရီရဲ့ အတိုင်ပင်ခံဆိုပါတော့၊ တခြားအမျိုးသမီး တော်တော်များများက ကျွန်မကို အဲဒီလို ပဲ ပြောကြတယ်လေ’

ဂျနီဖာက နဖူးရေကို တွန့်လိုက်သည် ။

‘မင်းပြောတာ နားမရှင်းဘူး’

‘ကျွန်မရှင်းပြပါမယ်၊ ဟောဒီမှန်ထဲကို ကြည့်လိုက်စမ်းပါဦးရှင်’

ဂျနီဖာသည် သုံးဘက်မြင်မှန်ထဲသို့ ကြည့်လိုက်သည် ။ မှန်တစ်ချပ်တွင် မိမိနှင့် လီဆာ၊ မှန်သုံးချပ်မှ အမျိုးသမီးခြောက်ယောက်က မိမိကို ပြန်ကြည့်နေကြသည် ။

လီဆာက ဆက်လက်၍ ရှင်းပြလိုက်သည်။ ။

‘ဒယ်ဒရီလိုပဲ အခြားအမျိုးသမီးတွေဟာ သူတို့ မှာ ရှိတဲ့ ပင်ကိုယ်အလှကို ပိုပြီး တောက်ပချင်ကြတယ်။ အတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အနာဂတ်မှာ ရှိတဲ့ အမျိုးသမီးတိုင်းရဲ့ လှချင်စိတ်ကတော့ အတူတူပါပဲ။ သူ့ခေတ်သူ့အခါနဲ့ အလှအပကို အတတ်နိုင်ဆုံး ဖော်ထုတ်ကြတာပဲ။ အစဉ်အမြဲ နုပျိုလန်းဆန်းနေချင်ကြတာပါပဲ။ ဒါကို ဘယ်သူကမှ မငြင်းနိုင်ပါဘူး။ အီဂျစ်နဲ့ ခေါမခေတ်တွေမှာ ဆိုရင် အလှအပကို အထောက်အကူပစ္စည်းတွေနဲ့ ပံ့ပိုးပြီး အလှပြင်ကြတယ်’

လီဆာက စကားပြောနေရာမှ ခေတ္တရပ်တန့်သည်။ ။

ဂျနီဇာက လီဆာအား လေ့လာလိုက်သည်။ ။

လီဆာသည် စားပွဲပေါ်မှ ချထားသော သူမ၏ သေတ္တာအနက်က လေးကို ဖွင့်လိုက်သည်။ ။ သေတ္တာထဲတွင် အမျိုးသမီး အသုံးအဆောင်အလှပြင်ပစ္စည်းများ နှင့် အလှဆီပုလင်းများကို တွေ့ရသည်။ ။ သေတ္တာ၏ အတွင်းဘက် အဖုံးတွင် ‘မြို့စားကတော် ဒင်နီယယ်လ်အလှဆီ’

ဟူသော စာတမ်းကို ဂျနီဇာက သတိပြုမိသည်။ ။

‘လက်စသတ်တော့ မင်းက အလှဆီရောင်းတဲ့ မိန်းမပဲ’

ဂျနီဇာက အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့် ပြောလိုက်သည်။ ။

သို့ရာတွင် လီဆာ၏ မျက်နှာတွင် အပြောင်းအလဲမရှိချေ။ ဆက်ပြောသည်။ ။

‘အဲဒီလို တွေးရင်လဲ ရပါတယ်။ ကလီယိုပါထရာတို့ ၊ ထရွိုင်မြို့က ဟယ်လင်၊ နောက်ပြီး မဒမ်ဂျူတာရီတို့ ရဲ့ အလှဟာလဲ အထောက်အကူပစ္စည်းနဲ့ မွမ်းမံခြယ်သခဲ့ကြတာချည်းပါပဲ။ ခေတ်တစ်ခေတ်မှာ အလွန်

ကျော်ကြားခဲ့တဲ့ မြို့စားကတော် ဒင်နီယယ်လ်ရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်ကို အခြေခံပြီး ဖော်စပ်ထားပါတယ်။ သုံးကြည့်ပါရှင်၊ အခု ရှင်တွေ့နေရတဲ့ မှန်ထဲက မျက်နှာကို သေသေချာချာ မှတ်ထားပြီးတော့ ဟောဒီ အလှကုန်ပစ္စည်းတွေနဲ့ မွမ်းမံခြယ်သပြီး မြင်ရမယ့်အလှကို ယှဉ်ကြည့်၊ အဆပေါင်းများစွာ နုပျိုချောမောသွားတာကို လက်တွေ့မြင်ရပါလိမ့်မယ်’

ဂျနီဗာသည် စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်လာသည်။ ။

‘မင်း စောစောကပြောခဲ့တဲ့ ဒယ်ဒရီကို ရင်းနှီးတယ်ဆိုတာတောင်မှတို့ မယုံကြည်တော့ဘူး၊ ဒယ်ဒရီကို မင်းအလှဆီတစ်ပုလင်း ရောင်းဖူးတာလောက်ပဲ ဖြစ်ရမယ်’

လီဆာသည် သေတ္တာထဲမှ ပုလင်းများ ၊ သွားတိုက်ဆေးဘူးကဲ့သို့သော ဘူးများ ၊ နှုတ်ခမ်းနီနှင့် အခြားအလှပြင်ပစ္စည်းများကို ထုတ်ပြနေရာမှ သူမ၏ လက်သည် တုန်တုန်ယင်ယင် ဖြစ်လာသည်။ ။ ဂျနီဗာအား မော့ကြည့်သည်။ ။

ဂျနီဗာက ပြောဆိုသောစကားကို ငြင်းလည်း မငြင်း၊ အဖြေလည်း မပေး။ သို့ရာတွင် ..

လီဆာ၏ မျက်ဝန်းထဲတွင် မျက်ရည်များ ရစ်ဝဲလာသည်။ ။ ထို့နောက် သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်ပြီး သူမ၏ လက်ထဲမှ အလှပြင်ပစ္စည်းများကို တုန်ယင်စွာဖြင့် သေတ္တာထဲသို့ ပြန်ထည့်သည်။ ။ ထုတ်ပြထားသောကြောင့် ရှုပ်ပွနေသည် ကို နေသားတကျ ပြုပြင်ထည့်သည်။ ။ စာအုပ်ငယ်တစ်အုပ်ကို ထုတ်သည်။ ။

‘ကျွန်မအမှန်အတိုင်း ပြောရရင် ဒယ်ဒရီကို ကျွန်မ လုံးဝမသိပါဘူး၊ တစ်ခါမှ လဲ မမြင်ဖူးပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မတို့ မှာ နှစ်စဉ်မှတ်တမ်းရှိပါ

တယ်၊ ကျွန်မတို့ ကုမ္ပဏီက အလှဆီမှာ ပြီး သုံးဖူးတဲ့ လူတွေရဲ့ ကိုယ်
ရေးမှတ်တမ်းပါ။ အဲဒီမှတ်တမ်းအရ ဆက်လက်ဆက်သွယ်ဖို့ ရောက်
လာခဲ့တာပါ’

လီဆာက စာမျက်နှာများကို လှန်လှောရှာဖွေနေရာမှ စိတ်ထက်သန်
စွာ ပြောသည်။ ။

‘ဟောဒီမှာ ဒယ်ဒရီ ဝုဗ်ပလိပ်၊ ၁၉၆၃-ခုနှစ်က မှာ ယူအသုံးပြုဖူးတ
ယ်၊ ပြီးတော့...’

နောက်ထပ် စာမျက်နှာများကို လှန်လှောရှာဖွေရင်း..

‘ဟောဒီမှာ ရှင်အိမ်ထောင်မကျခင်တုန်းက ကျွန်မတို့ အလှပြင်ပစ္စ
ည်း သုံးဖူးတဲ့ မှတ်တမ်းနဲ့ အတူ ဂျနီဗာစကော့တလာ၊ အဆင့်အတန်းရှိ
သည် ၊ အပြစ်တင်လွယ်သည် ၊ နှစ်ပတ်လည်စာစောင်တွင် အယ်ဒီတာ
အဖွဲ့ဝင် လုပ်ခဲ့ဖူးသည် ၊ အောင်မြင်မှုအတွက် စိုးရိမ်စရာအကြောင်းမရှိ
ဘူး၊ ပြဇာတ်အဖွဲ့အစည်း၏ နာယကအဖြစ် ရွေးချယ်တင်မြှောက်ခံရသူ’

လီဆာက ဖတ်ပြပြီးနောက် ဆက်လက်ပြောလိုက်သည်။ ။

‘ဒီလောက်တောင်မှ နောက်ခံကောင်းတဲ့ အမျိုးသမီးကြီးဆီမှာ ကျွန်
မပစ္စည်းလေးတွေ ရောင်းရင် စွဲမှာ ပဲဆိုပြီး ရောက်လာခဲ့တာပါရှင်’

လီဆာ၏ အသံက အဆုံးသတ်တွင် တိမ်ဝင်သွားသည်။ ။ မျက်နှာညှိုး
ငယ်စွာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။ ။

ဂျနီဗာက နှိမ့်ချသောအကြည့်ဖြင့် ကြည့်၍ ပြုံးသည်။ ။

လီဆာက နောက်ဆုံးကြိုးစားသည့်အနေဖြင့် ထပ်မံပြောဆိုသည်။ ။

‘ကျွန်မ ဒီမြို့ကို ရောက်လာခဲ့တာ တကယ်ပဲ နေစရာမရှိ၊ အသိမရှိ

ဘူးဆိုတာ အမှန်ပါပဲရှင်၊ ရှင့်အနေနဲ့ အခုလက်ရှိ သဘာဝအလှကို ဖီးလိမ်းခြယ်သခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင် ကျွန်မ အမှန်အတိုင်းပြောတာပါ။ အရမ်းကို သိသိသာသာ နုပျိုချောမွေ့လာမှာ ပါ’

ဂျနီဖာက အင်းမလုပ်၊ အဲမလုပ် ငြိမ်နေသည်။ ။

လီဆာက သေတ္တာကလေးကို ပြန်ပိတ်၍ ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။ ။ သို့ရာတွင် သူမ၏ ဒူးတစ်ဖက်ညွတ်ကျ၍ ခေါက်ကွေးသွားသည်။ ။ လီဆာ ကမန်းကတန်းဖြင့် စားပွဲစွန်းကို အားပြုဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်သဖြင့် သမံတလင်းပေါ်သို့ မကျခြင်းဖြစ်သည်။ ။

လီဆာက အားယူ၍ ခြေကို ဆန့် ထလိုက်သည်။ ။ ရှေ့သို့ ခြေလှမ်းလိုက်သည်။ ။ အကြောများ ဆိုင်းနေသည့်ပမာ သူမ၏ ဒူးသည် တုန်တုန် ယင်ယင် ဖြစ်နေဆဲပင်။

‘မင်းခြေထောက်က လျှောက်လို့ ရပါ့မလား’

ဂျနီဖာက လှမ်းမေးသည်။ ။

‘ရမှာ ပါ။ တစ်ခါတစ်ခါ ကြာကြာထိုင်ရာမှ ထလိုက်ရင် အကြောတွေ ဆိုင်းနေတတ်တယ်၊ ဆက်လျှောက်သွားရင် ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး၊ ရယ်စရာတော့လဲ အကောင်းသား၊ စိတ်က ခန္ဓာကိုယ်ကို ထိန်းသိမ်းတယ်ဆို ပေမယ့် ကျွန်မ ခြေထောက်ကတော့ အဲဒီအယူအဆကို လက်ခံချင်ပုံမရဘူးရှင်’

‘ဒါဖြင့် ခဏလောက်ဆက်ထိုင်ပြီး အနားယူလိုက်ပါဦးလား’

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်’

လီဆာသည် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်သည့်လေသံဖြင့် ပြောကာ ထိုင်ခုံတွင် ပြန်ထိုင်နေလိုက်သည်။ ။

ဂျနီဖာက လီဆာ၏ ဘေးတွင် ဝင်ထိုင်သည် ။ လီဆာ၏ လက်ဖဝါးကို ဆုပ်ကိုင်ကြည့်သည် ။

‘မင်းလက်တွေက အေးတိအေးစက်ကြီးပါလား’

‘ကျွန်မ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ပြန်ရမှာ လဲ၊ ဘယ်မှာ သွားနေရမှာ လဲဆိုတာ တွေးပြီး စိတ်ဓာတ်ကျနေလို့ ဖြစ်မှာ ပါ’

ဂျနီဖာ၏ နှလုံးသားထဲတွင် ကျင်ခနဲ ခံစားလိုက်ရသည် ။

‘မင်း ပစ္စည်းတွေကို ပြပါဦးကွာ’

လီဆာသည် သေတ္တာအနက်ကလေးကို ကမန်းကတန်းဖွင့်သည် ။ ပထမဆုံး ရေမွှေးပုလင်းကို ထုတ်ယူ၍ သွက်လက်စွာ အဖုံးဖွင့်လျက် ဂျနီဖာ၏ နှာခေါင်းဝသို့ တွေ့ပေးသည် ။

‘ဒီရေမွှေးကို ရှင် ကြိုက်မှာ ပါ၊ အရင်ကလဲ သုံးဖူးတာပဲ မဟုတ်လား၊ မွှေးကြည့်လေ’

‘တို့ ကြိုက်လိမ့်မယ်ဆိုတာ မင်းဘယ်လိုလုပ်ပြီး သေချာပေါက်ပြောနိုင်သလဲ’

ဂျနီဖာက မေးလိုက်သည် ။

‘စိတ်အာရုံခံစားမှုပေါ့ရှင်၊ အဲဒီစိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဂန္ထီရပညာတွေကို ပြောပြဖို့ က သိပ်တော့ မလွယ်ဘူးလေ၊ ဒီပညာကို စိတ်ဝင်စားတဲ့ သူ၊ ဒါမှ မဟုတ် ယုံကြည်တဲ့ လူမှ နားလည်နိုင်တာ’

ဂျနီဖာက လီဆာ၏ မျက်လုံးကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည် ။ အပြာရောင်ဖျော့ဖျော့ မျက်လုံးထဲတွင် တစ်စုံတစ်ရာကို လိမ်ညာပြောဆိုနေသည်ဟု ထင်မိသည် ။

‘ဟောဒီ ရေမွှေးဆပ်ပြာကိုလဲ ရှင် ကြိုက်မှာ ပါ၊ ဈေးကတော့ နည်းနည်းကြီးတယ်၊ ငါးဒေါ်လာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ မိတ်ဆွေဖြစ် ကျွန်မ လျှော့ပေးပါမယ်၊ ဒီပစ္စည်းကိုသုံးမိရင် လန်းဆန်းသန့်စင်ပြီး စိတ်ကြည်လင်မှုရစေမယ်၊ ပေါင်ဒါလဲ ပါတယ်၊ အားလုံးကတော့ စိတ်ကြည်လင်ချမ်းမြေ့စေဖို့ အဓိက ရည်ရွယ်ပြုလုပ်ထားတာချည်းပါပဲ’

တစ်ခုပြီးတစ်ခုပြု၍ ညွှန်းဆိုနေသည် ။ နားထောင်ရသည် မှာ ပင် ပင်ပန်းလာသည် ။ ဤအလှပြင်ပစ္စည်းများကို ဂျနီဖာအနေနှင့် တစ်ခုခုမလိုအပ်ချေ။ သူမအနေနှင့် လိုချင်စိတ်လည်း မရှိ။ ထို့ကြောင့် လီဆာ၏ စကားမဆုံးမီ ဖြတ်ပြောလိုက်သည် ။

‘အဲဒါတွေအားလုံး တို့ ယူလိုက်မယ်’

လီဆာက မော့ကြည့်သည် ။ ဂျနီဖာနှင့် မျက်လုံးချင်းဆိုင်မိကြသည် ။ ဂျနီဖာ၏ မျက်လုံးထဲမှာ အဓိပ္ပာယ်ကို ရှာဖွေနေသည် ။ တိတ်ဆိတ်သော အချိန်ကာလလေးတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်နေသည် ။

တစ်ယောက်သဘောထားကို တစ်ယောက်နားလည်သွားသည် ။

လီဆာ၏ နှုတ်ခမ်းထောင့်တွင် အသိရခက်သော အပြုံးတစ်ခု ဖျတ်ခနဲ ပေါ်လာ၍ ချက်ချင်းပြန်ပျောက်သွားသည် ။ လီဆာက ဂျနီဖာ၏ လက်ကို လှမ်းယူဆုပ်ကိုင် လိုက်လေသည် ။ သို့ရာတွင် စိတ်စနိုးစနောင့်ဖြစ်မိသောကြောင့် ဂျနီဖာသည် သူမ၏ လက်ကို ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းလိုက်သည် ။

‘ဒါတွေကို ဝယ်လို့ မရပါဘူးရှင်၊ ဒီပစ္စည်းတွေက နမူနာပြဖို့ သက်သက်ပါ၊ ရှင် ကြိုက်တယ်ဆိုရင် ကျွန်မကို ကုမ္ပဏီကို ကျွန်မ စာရေးပြီး အော်ဒါမှာ ပေးပါ့မယ်၊ ဒါဆိုရင် ကုမ္ပဏီက တစ်ပတ်အတွင်း အရောက်ပို့ပေးမှာ ပါ’

လီဆာက ထပ်မံ၍ သေတ္တာနက်ကလေးကို ပိတ်လိုက်ရပြန်သည်။ ။

ထိုင်ရာမှ ရုတ်တရက် ထရပ်လိုက်သည်။ ။ ဤတစ်ကြိမ်တွင် လီဆာ၏ တစ်ကိုယ်လုံး ယိမ်းယိုင်လာသည်။ ။ လီဆာက သူမ၏ နားထင်နှစ်ဖက်ကို သူမ လက်ချောင်းများ ဖြင့် ထောက်ရင်း မျက်စိမှ တံတားရာမှ ဘေးတိုက်လဲလျောင်းကျသွားသည်။ ။

ဂျနီဖာက အချိန်မီ လှမ်းဖက်လိုက်သည်။ ။

ပြန်လည်ထိုင်စေရန်အတွက် ထိန်း၍ ချပေးသည်။ ။

‘ကျွန်မ အခုတလော အင်မတန်ချူချာတယ်၊ အားနည်းနေတယ်၊ ကဲ . . ကျွန်မ ကုမ္ပဏီကို အော်ဒါမှာ ပေးမယ်၊ ရှင့်နာမည်နဲ့ လိပ်စာအပြည့်အစုံရယ် ရှင့်လက်မှတ်လဲ လိုတယ်’

လီဆာသည် သူမ၏ လက်ပွေ့အိတ်အတွင်းမှ စာရေးစက္ကူသဘောမျိုး အငယ်စားတစ်ရွက် ထုတ်ယူလိုက်သည်။ ။ မြို့စားကတော် ဒင်နီယယ်အလှကုန်ခေါင်းစဉ်ပါ စာရွက်တစ်ရွက်ပေါ်တွင် ရေးချရန် ပြင်ဆင်နေဆဲမှာ ပင် ဦးခေါင်းလန်းသွားသည်။ ။

‘နောက်မှ ရေးတာပေါ့ လီဆာ၊ ခဏနားပါဦး’

‘မဖြစ်ဘူး၊ အခုရေးမှ ဖြစ်မယ်၊ ကျွန်မတို့ ကုမ္ပဏီက အမြတ်ငွေကို အချိုးကျခွဲပေးတာရှင့်၊ ကျွန်မ ဘာမှ မရောင်းရင် ကျွန်မအတွက် ဝေစုရမှာ မဟုတ်ဘူး ၊ ကျွန်မလို ကိုယ်စားလှယ်တွေကို အမြို့မြို့အနယ်နယ် ကို ခွဲလွှတ်ထားတာ’

လီဆာက ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် ပစ္စည်းစာရင်းရေးပြီးနောက် ဂျနီဖာ၏ လိပ်စာအပြည့်အစုံပေး၍ ရေးလိုက်သည်။ ။ ဂျနီဖာ၏ လက်မှတ်ကို စာရွက်ထောင့်ဘက် မှာ ကြားသူလက်မှတ်နေရာတွင် ထိုးခိုင်းသလို ကို

ယံစားလှယ်လက်မှတ်နေရာတွင် လီဆာ ဆိုင်းထိုးသည်။ ။

အမှာ စာရွက်ကိုခေါက်၍ လက်ပွေ့အိတ်ထဲသို့ ပြန်ထည့်သည်။ ။

သေတ္တာနက်ထဲမှ ဆပ်ပြာသုံးခဲကို လီဆာက ထုတ်ယူလိုက်သည်။ ။

‘ဟောဒီ ရေမွှေးဆပ်ပြာတွေကတော့ အပိုပါတယ်၊ ရှင်က များများ စားစား ဝယ်မယ့်သူဖြစ်နေတဲ့ အတွက် ကျွန်မ မေတ္တာလက်ဆောင်ပေး ပါ့မယ်’

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် လီဆာသည် ဆပ်ပြာသုံးခဲကို ဂျနီဖာထံသို့ လှမ်း၍ ပေးလိုက်စဉ် သူမ၏ မျက်နှာ ငိုက်စိုက်ဖြစ်ရာမှ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး ရှေ့သို့ ခေါက်ကွေးလျက် သံမန်တလင်းပေါ်သို့ ကျွမ်းထိုးမှောက်ခုံပစ်ကျ ငြိမ်သက်သွားသည်။ ။

‘လီဆာ.. လီဆာ’

ဂျနီဖာသည် သူ၏ ဘေးတွင် နူးထောက်ထိုင်ချကာ သူမ၏ ဦးခေါင်းကို ဆွဲထူ၍ မျက်နှာကိုကြည့်သည်။ ။ လီဆာ၏ မျက်ခွံပွင့်နေသော်လည်း မျက်ဆံကို မမြင်ရဘဲ မျက်ဖြူလန်နေသည်။ ။

ဂျနီဖာက ကြောက်လန့်တကြားဖြစ်လာသည်။ ။ သူမ၏ အိမ်ဂေဟာတွင် မသိသော အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ရောက် လာပြီး ရုတ်တရက် သေဆုံးသွားမှ ဖြင့် ဟူသော စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် ဖြစ်သည်။ ။

‘ပေါလ်..ပေါလ်၊ မြန်မြန်လာပါဦး’

ဂျနီဖာ၏ အသံသည် တိတ်ဆိတ်သော အိမ်ဂေဟာအတွင်း၌ ပဲ့တင်ထပ်သွားလေတော့သည်။ ။

